

[Glistrup]

overhovedet til, hvordan disse afgørende 2,5 mia kr. skal gennemføres. Ved man overhovedet, hvad de 2,5 mia kr. er i forhold til? Vil det sige, at statens udgifter i 1980 skal være 2,5 mia kr. mindre, end de var i 1979, eller hvad er det for et fantasital, man vil gøre 2,5 mia kr. mindre? Kan de 2,5 mia kr. eventuelt indvindes ved, at man begynder at forhøje gebyrer og andre ting og kalder det for en nedsættelse af statens udgifter? Hvad er meningen med disse 2,5 mia kr.? Må vi ikke få nærmere besked? Vi må da få at vide, hvad der kan tænkes at komme ind i det.

Så er der jo sket det, at venstre og socialdemokratiet, siden jeg var på talerstolen i formiddags, har fået gennemført i energipolitisk udvalg den fornødne bemyndigelse til regeringen til at indføre den ugentlige bilfri dag, og efter at man altså nu har fået denne bemyndigelse, må vi have besked fra skatte- og afgiftsministeren: betyder dette så, at vi nu her i eftermiddag står i den situation, at det ikke er 7 skatteforhøjelser, vi behandler, men 8 skatteforhøjelser? Betyder det, at selv om man nu skal have den ugentlige bilfri dag, vil man fastholde den samme vægtafgift? Vægtafgiftsprocenterne er fastsat på basis af, at folk kan køre i deres bil 7 dage om ugen, og derfor må vi se i øjnene, at hvis der ikke kommer et lovforslag fra regeringens side om, at man nedsætter vægtafgiften med 10-12-15 procent, har man reelt forsøgt her ad bagdøren at få vægtafgiften forhøjet, som man forhøjer alle de andre afgifter. Er det meningen fra regeringens side, at man yderligere forhøjer skatterne ud over det, man direkte foreslår? Skal vi nu også have en stigning på vægtafgiften? Vi vil da virkelig meget gerne have at vide, om man går så vidt i sine skatteforhøjelsesplaner, at man smugler den slags ting igennem på den måde.

Ellers var der jo ikke mange vitaminer at hente i de indlæg, der kom fra regeringens side. Derimod var der mange sympatiske ting i hr. Poul Schlüters indlæg, som jo også var ganske konkret. Man havde fået opstillet denne fuldstændig præcise plan, og det er da lykkeligt for os, der har stået her år efter år og fortalt, hvordan udviklingen ville blive i Danmark, at der nu er andre, der efterhånden begynder at forstå noget af, hvad vi har sagt. Det er en dejlig manucent, vi har i hr. Poul Schlüter, når han nu begynder at indse nogle af de ting, som vi har tordnet om

og forklaret år efter år. Lad os håbe, at der vil komme endnu flere, der kan nå til resultaterne på samme måde, som hr. Poul Schlüter nu lykkeligvis er på vej til det.

Men den lille manucent var nu ikke nået til de positive resultater på alle punkter. Den første halvdel af hans sekspunktsplan var ærlig talt ikke videre velovervejet. Først kom der det med, at vi skulle have ansat nogle flere mennesker til at lave rationeringsordninger, eller hvad der nu skulle være, og det er jo ikke videre sympatisk. Dernæst fortsatte han med i punkt 2 at sige: nu skal vi lave stop for lønningerne uden – sådan som fremskridtspartiet altid har understreget det – samtidig at få specielle kompenserende skatenedsættelser for at hindre lønglidning og andre lønstigninger. Det kan ikke være acceptabelt. Skal lønmodtagerne have realforbrugsfremgang – og det skal de – skal det være sådan, at hvis de skal holde igen med deres bruttoløn, skal der også være massive nedsættelser af den totale indkomstskat, den statslige og kommunale under ét. Det må indbygges i hr. Poul Schlüters punkt 2.

Når man så kommer til hr. Poul Schlüters punkt 3, var det jo direkte at drive fusk med vores pensionister og vores lønmodtagere, når man her midt i en periode vil til at ændre på pristalsgrundlaget. Nu har vi fastsat nogle bestemte lønninger, nogle bestemte pensionssatser og lignende i marts måned og tidligere, og så vil man pludselig, at de skal have en anden købekraft end den, man havde regnet med, idet de benzinprisstigninger og olieprisstigninger osv., som regeringen vælter ud over land og rige, ikke skal kunne indregnes i pristallet. Således får man ikke en krone for en krone, men købekraften af de kroner, der er blevet fastsat i marts eller ved pensionslovgivningen, skal måske pludselig kun være 90 øre, 80 øre eller lignende. Man kan simpelt hen ikke være bekendt over for befolkningen at tage dette punkt 3 med fra den konservative plan. Selvfølgelig skal vores lønmodtagere og vores pensionister have realværdier udbetalt, og det kan der rigeligt blive plads til. Staten kan bare spare og derved skabe den fornødne økonomiske plads for det. Der er ingen vanskeligheder med at fastholde de realværdier, som er blevet tilsagt landets pensionister og lønmodtagere, for det er jo noget, der er blevet fastsat på et tidspunkt, hvor vi havde fuldt overblik